

Arnhem, 25 december 2022

Lieve Luisteraar,

De sneeuwdeken was nog maar een vlok dik
of hij maakte alweer plaats voor de traditionele grijze kerst.

Ooievaars die hun wintervlucht hadden geannuleerd
foerageerde op drassige velden en op sommige lege nesten
in kale takken vermoedde ik achtergebleven vogels
die naar de eiertijd verlangden. Op straat zag ik ondertussen
steeds meer verwarde mensen. Soms dacht ik dat ik er zelf een was.

Mijn kinderen hadden me, als vroeg kerstcadeau, luizen gegeven
en mijn vrouw kamde met een netenkam de eitjes uit mijn haar.
Mensen denken bij liefde vaak aan een kus of een omhelzing,
maar daarbij gaan ze voorbij aan de intieme zorgzaamheid van het ontluizen.

Deze al twee keer door lockdowns uitgestelde kerst
is de eerste die mijn jongste dochter, geboren in het weekend
van de allereerste persconferentie, uitgebreid zal vieren
met vrienden en familie. Een gezellige drukte, zeker, maar
de introvert in mij mist stiekem, soms, de stilte van de avondklok.

De laatste kerst voor de lockdowns was onze eerste
zonder Oma Mieke, de moeder van mijn vrouw;
de kerst dáárvoor hadden we haar uit het hospice
meegenomen om nog één kerst samen te vieren.

Waarna we afscheid van haar namen.

Zo beschouwd is dit de eerste normale kerst in vijf jaar.

Op Heidepol, waar we Oma Mieke begroeven, zagen we een roodborstje scharrelen,
die we vanaf toen beschouwden als nieuwe drager van haar ziel;
thuis strooien we gedroogde meelwormen, buiten bereik van de katten,
om de roodborstjes uit te nodigen voor ons kerstdiner.

Zo normaal is onze kerst dus ook weer niet.

Normaal komt in ons huis sowieso niet heel vaak voor.

Mijn middelste dochter was, om haar moverende redenen,
tot tranen toe woest omdat er alleen vegetarische kransjes in de boom hingen
en omdat ik vind dat je niet al je principes aan je kinderen op moet leggen,
heb ik met een strik van braadtouw droge worstjes in de boom gehangen.

Bijkomend voordeel is dat de katten het roodborstje in de tuin met rust laten.

Wat ik maar wil zeggen, lieve luisteraar, ik wens jullie fijne dagen van licht,
en een heel mooi nieuw jaar, vol roodborstjes,
al dan niet vegetarische kerstornamenten,
en de intieme zorgzaamheid van iemand die je ontluist.

Wat kan een mens nog meer wensen?